

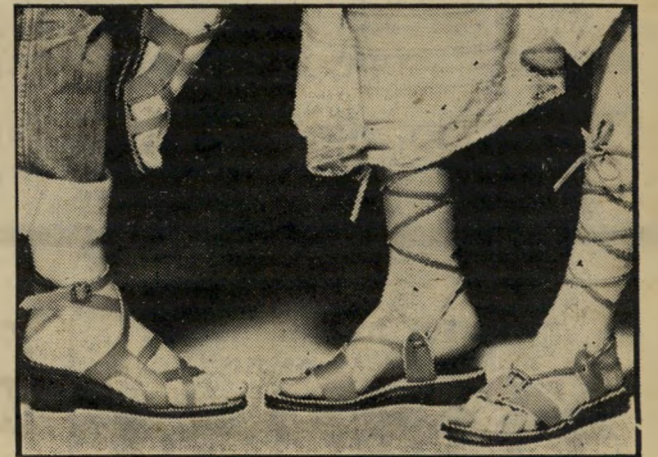
בתחרויות על תואר

מלכת המים 1980

תצגנה המתמודדות את

ותדגמנה לקהל הצופים את סנדלי האיכות של

מלון בקעת הירח אילת

735 ל"י

כולל מע"מ

לאדם בחדר זוגי

ילד אחד עד גיל 12

בחדר הורים **חינם***

לוועדי עובדים מחיר מיוחד

פרטים והזמנות:

טל. 059-5111

עד 15.7.80

אמנות

בחד הסירוס

„דיברתי עם הגבלת על אהבה חופשית. תמתי האם לנשק אותה. היא עמדה שקטה. נכנסתי לחדר הסמוך והתיישבתי על המיזון. היא באה אלי והביטה לתוך עיני. היו לה עיניים קטנות, חומות ודוקי רות. עכשיו אעשה מעשה מוזר, אמרה.

„בערב חלמתי שאני מנשק גווייה, והתעוררתי בפחד. נשקתי שפי תיים היוורות של גווייה מתה. גשיר קת טחב. זו היתה הגברת.”

זהו קטע מיומנו האישי של **אדוארד מונק**, צייר נורווגי, שנולד בשנת 1863. שתערוכת יצירותיו מוצגת במוזיאון תל-אביב.

מונק צייר מדונה, אשה קדושה שהמין אינו נקשר לדמותה. מונק ציירה עירומה, חושנית, כשברקע, במיסגרת, צפים תאי-זרע ובתחתית

אדוארד מונק
דיוקן עצמי

תם עובר. „לפיך חיוך רך ומלא כאב. כאילו רצית לבקש מחילה עבור משהו. שפתייך חושניות כ" תולעים אדומות כדם. יש משהו קדוש בפנייך. עינייך עצומות למחצה כמו בעת דרשה. צדודיתך היא כשל מדונה.” כך כתב מונק על הקשר המוזר בין דמות האשה הקדושה, החושנית, לבין המוות. פניה של האשה המדונה הם פניה של **אווה מודוצ'י**, מי שהיתה ידידתו של מונק. לא ברור מה היה טיב היחסים ביניהם, שכן ל" אווה מודוצ'י היתה ידידה, שעמה היו לה יחסים אינטימיים.

אם כך, הרי דמות המדונה מבור ססת על דמות אשה חושנית ונחש-קת בידי בנות מינה. אך אצל מונק הבעיה סבוכה עוד יותר.

בשנת 1909, צייר מונק מדונה, הנקראת המדונה האנדרוגינית ו" ציור אחר הנקרא דיוקן עצמי. קווי הדמיון בין פניו לבין פני המדונה בגירסה זו אמנם מעטים, אך קיימים. בשנת 1926, מופיעה גירסה בעייתית נוספת. מונק צייר את עצמו, הפעם בבירור, עם חזה אשה שופע. נראה כי בין שאר הבעיות, היתה קיימת אצל מונק גם בעיה של זהות מינית.

כשהיה בן 45 לקה מונק במשבר נפשי, ששורשו היה בתסביך רד"י פה. מצבו נתדרדר עד כדי כך, שהיה מסוגל להכות אנשים זרים לגמרי שנמצאו בסביבתו, רק מפני נ"י שהתלחשו ומפני שנדמה היה לו כי מדברים עליו. מצבו הגופני נתערער בגלל שתיית האלכוהול. העיד מונק על עצמו: „שנים מאויביו הנוראים ביותר של המין האנושי ירשתי אני. את תורשת השחפת ואת מחלת הנפש.”

אהבה עם חיות. מונק לא נישא מעולם, וקשריו עם נשים היו בדרך-כלל קצרים. לדעתו עס"קו הנשי במרדף נצחי אחר מאהב בים ובעלים. הן על חשבון הגברים כעלוקות, והיו להן שרי-

הנשיקה

הדפס במחט יבשה

מתנפל על אבר-המין שלו, ופוער את פיו לנשיקה. לידו עומדות ה" חיות המוורות וצוהלות. התנפלות זו של הנמר על אלפה היא משמעותית ביותר. נראה, כי קיים במונק פחד סירוס, פחד ה" קשור עם שאר הפחדים מפני דמות האשה.

המוות, לפי תפיסתו של מונק, פירושו להירקב ולהתפורר, להפוך משהו נתעב ונורא: הכניעה לא" שה. „לאשה ולמוות היה אותו ריח ואותו חיוך.” כתב מונק מתחת לציור ארוטי שצייר: „הם מתנוו" עים כחיכוך של גלי החיים, וחיוכה של האשה הוא חיוך המוות.”

סרחון ושדה קטל

ריח כבד, חמוץ, של זיעה עומד בחלל החדר. במרכז האולם מתנשא מיגדל מדי-חיילים, המהודק לעמוד הד בטון. קירות הבטון חשופים. ערי מת מדים על הקרקע. מדים קרו" עים, מיוזעים, נקובים ומסריחים. מוצב? שואה? חדר הלבשה? ... בגדים שהם יש, ואנשים שאינם. מונגמנט לועיה בחומר שהוא בגד, ושבתלילו א"ן איש. נוכחות שבי היעדר.

הבגדים מטפסים זה על גבי זה ופורצים מבעד לקיר הבטון, וממ" ריאים באוויר הפתוח על גבי חבל. בחוץ נמוג הריח. אך רק בודדים נחלצו מהערימה.

אולם הפטריה הפנימי של צני-

שידה היקם

סמרטוטים וסרחון צבאי